

LA CONILLETA LLIGANERA

AUTORA: ALBA PÉRIZ

Hi havia una vegada una conilleta lliganera que anava a buscar un noviu.
Anava passejant pel camp.

I va caure per un pou, perquè una bella princesa estava rentant la seva roba.

La princesa no se'n va adonar, i un bell conillet va dir a la princesa:

-Para de rentar la roba que estàs fent mal a la meva encantadora novia.

I la conilleta va dir:

-Oh, que bé, ja tinc noviu.

Estava molt contenta amb el seu encantador noviu.

El conillet va dir :

-M'ho estic passant molt bé.

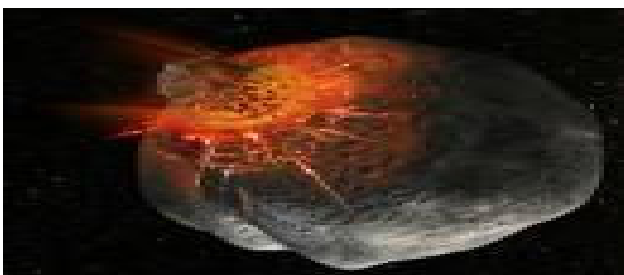
La conilleta va dir :

- Jo també.

De sobte, a punt van estar de que se'ls caigués un meteorit a sobre.

Els dos van cridar:

-Aaa hhhhhhhhhhhhhhhhh!!!!!!!

Es van espantar i van caure al mar.
Van trobar un dofí.
Van estar nadant amb el dofí.
Els estava perseguint un tauró.
La pressió no podia amb ells, el cor els hi

feia bum bum, bum bum.
Corrien i corrien però estaven apunt de ser atrapats.
Es van salvar, però la conilleta es va fer mal.
El conillet va dir:
-Em promets que si et curo ens casarem?
La conilleta va dir:
-I tant amor meu!
Van sortir de l'aigua i el conillet va curar a la conilleta i es van trobar el seu amic el dinosaure ESPONJAAAAAAAAA!!!!!!!
L'Esponja va dir:
holaaaaaaaaaa aaaaanmmmmiiiiicccssss mmmeeeuuuusss!!!
I van anar al carib !!!!!!!!!!!!!!!!

La conilleta va dir :

- Un mapa del tresor!

Van anar a la dreta a l'esquerra a la dreta a l'esquerra etc. ...

Resulta que no, el tresor era una mòmia que es va menjar el cabell del seu amic Esponja.

Van marxar del carib, es van casar i van tenir mooooooooooolts fills

FI